

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 6 nvd. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 00 nvd., za svaki redak više 5 nvd. ili u slučaju opštovanja na pogodbe za upravnost. Novci se ližu postarskom uputnicom (za-rogno postalo) na administraciju "Naše Sloge" i na, prezimo i naj- bližu pošta valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, neka to javi odpravništvo u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a zecloga sve pokvasi". Nar. Pos.

Izlazi svakog četvrtka na olojom arku.

Dopisi se novčadaju ako se i notificiraju.

Nobiljgovani listovi se neprimaju. Prodajna i poštarina, stoje 2 for., za soljake 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i za pol-godine. Izvan ostrovinje više poštarina.

Ne malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 12

Braća Česi u Trstu

Prad dvie godins posjetili su Slo- venci i Hrvati našu sjevernu braću u bogatoj kraljevini Čoskoj.

Česi njim nisu htjeli ostati dužni; vratili su milo za drago, uzvratili nam posjet netom minulih danah.

Nisu doista išli u hrvatsku ba- novinu, nalazeći se u drugoj poli monarhije, al što se ljeta nija dogodilo, to bi se moglo dogoditi za koju go- dinu. Nisu zašli niti u kralju Dalmaci- ju, jer je putovanje za tako ponešto otežvano.

Posjetili su ovaj put planinsko zemljo, imonito Kranjsku, ili kako ju oni zovu Krajinu, i tuj bijahu od braće Slovonaah dostojno i nad svake njihove očekivanja sjajno primljeni i pogodoeni. Oni se nemogu donahvaliti za ono krasno dano, što no su jih proživili u bioloj Ljubljani, na bled- skom jezoru, u Postojni i na ciolom svojom putovanju po Kranjskoj. Ob- čino, društva i pojedinci, kao da su se natjecali, tko da jih sjajnije primi i dočeka.

Iz Kranjske uputili se i u Pri- morje; i tuj jih na svih povećih postajah narod naš što svečanije poz- zdravio.

I na obalah hrvatsko-slovenskih, u gradu po većini otudjoh; u smom Trstu, bijahu došla braća ake no sjajno, a ono svakako iskreno i srdačno dočekana i primljena. Na kolodvoru dočekao jih je posebni odbor i mno- žina pučanstva naše krvi, što iz grada, što iz okolice. Pozdravio jih je Hr- vat časkim rugovorom, supozdravili su jih svi prisutni najvedim oduhav- ljenjom. Od onog časa, kad su iz vlaka izstupili, pa svo dok su se na parobrod za Mljatko ukrcali, pratili su jih tršćanski Slovenoi i Hrvati: u gostioniceah, kavarnah i kupoljih, po

ulicah i trgovah, u arsonah i Mira- maru, kod koncerta i banketa. Oni su uvidjeli, da to nije većina pučan- stva grada Trsta, al su se također osvjedočiti mogli, kako već u najbližoj okolici za uje sva srca vruća biju i leko bi i u smom Trstu inače iz- gledalo, kad bi se su Slovenoi i Hr- vati drugače postupalo.

Za sama njihova boravka mogli su se uvjeriti kakav je taj postupak.

Već sa sam doček baohi su se odhru klipovi pod nogu. Po Kranj- skoj dočekivala su gostova obćinska zastupstva i društva sjajno i svečano; samo jih je simpatičnimi riečmi po- zdravljeno i sam o. kr. kotarski gla- var, a u Trstu nije se dozvolilo, da jih dočeka nekovo društvo, da jih kao takvo pod svojom zaatvom prati, da zapjeva, da zaigra. Tu se jo jedva dopustilo, da jih odbor i pojedinci do- čekaju i da jih pojedino pozdravi.

Kod koncerta bijahu zabranjeno igrati slavnsko komade, a posjetilo ga i činovnika policije, javnih i tajnih, u civilu i u uniformi.

Kod banketa, u zatvorom druž- tvu, u prostorijah čitaonice bio je na vrijeme zdevicah prisutan policajni svjotnik, kao službena osoba.

U sv. Ivanu, u čisto slovenskom predgrađu zabranilo se jo govoriti i pjevati, a za njih h'p trgala se jo za- stavo i u obćo sav nakit.

Ravnateljstvo i činovništvo paro- brodarskog društva Lloyd, koje dobiva izdašnu državnu pomoć, drugdje jo sa našimi putnici postupalo nego li po- stupu sa talijanskimi izletnicima i u cioni i u načinu. List podupiran od vlada pisao je pospudno o gostovih i radovao se što jih je »Lucifera odnesao!

To sto sva, promili gostovi, svo- jim bistrim okom zapazili. To sva sto i uvazili izjaviv čisto, da smo Vam učinili koliko smo mogli i koliko nam

bijaše dopušćeno. Vi ste se nepre- stano čuli, kako se može tako po- stupati sa timi »dobrima Slaveni na obalah jadranskoga mora; bodrili sto nas na ustrajnost u težkoj borbi; uvjo- ravali sto nas o Vašoj podpori za bu- dućnost.

Vaš posjet, mila braćo, nam jo osobito drag, jer smo se tom prilikom najboljo upoznali, razumjeli i spora- zumjeli. Upoznali i osobno i stvarno. Razumjeli govorod svaki svojim jozi- kom. Sporazumjeli, kako bi se mo- djusobno mogli na daljo i поблио upo- znavati i podpirati u težkih obsto- jocih i možda još težih skorih okol- nostih.

Nam do Vaš boravak u Trstu ostati vazda u sladkoj uspomeni. Vam pulko, druga braćo i milo sestro, želimo srčan povratke i svoje zavidiho, mo- leći Vas, da svojim zamljakom pripo- vjedite što sto u naših stranah čuli, vidjeli i doživili; da njim kazžete, da za slavni česki narod i na obalah ja- dranskoga mora vruća sruo biju.

»Na shledanou« mila braćo na obalah krasno Adrije ili »Stribropodoe« Vltavi!

Doček i boravak čeha u Trstu.

Točno po ustanovljenom programu dopolno jo u putak u 7.15 sati po podno po- sobni vlak 525 gostovih, milo braćo iz da- loke Čoske u Trst.

Na kolodvoru i pred kolodvorom sa- kupilo se silno mnoštvo naroda, najviše naše krvi, da milo putnike pozdravi i do- čeka. Na peronu čekao jo uz mnogobrojne odličnjake posebni odbor, da nazovo brudi dobrodošlicu, to da njim stvarno nasuadi.

Oni so jo vlad prilježje postajli, na- stado govornice klekaje: živili, slava i u zdar, to so naših sva četle, dok nozdujoše svi putnici iz vlaka.

Tada se priljež tršćanski odbor izlet- nomu odboru, zakružonu sa svih stranah

putnici i domaćim pučanstvom. U ime Slavonah Trsta pozdravi českim govorom česku braću urodnik "Naše Sloge" g. Mandić nazvav njim srdačno dobrodošlicu i izraziv vsoalje, što su nas na daloka sjeveru braća u tolikom broju posjetila. Na to se zah- valilo u krasnom govoru, prokidanom ne- prostano burnimi: »vijborna« i »slava!« predjednik izletnoga odbora g. dr. Šmanu.

Zatim bijahu putnikom stanovi nazna- čeni, to su so u povećih hrpah sa kolod- vora u grad odputili. Prod kolodvorom čekajuća mnoštvo pozdravljalo je gromo- vito dolazoo i prolazoo putnike. Na vođor istoga dana nastala so vedna pu- tnicah u »Slovenskoj čitalnici«, gdje bijahu skupani vođora.

Sljedoođog dana pogledali su si naši gosti da podna arsonal, a po podno grad i bližaju okolice. Svuda jih jo pratilo višo odbovničkih i drugih odličnjakah. I toga dana nastala so vedna putnika kod objeda i vođora u našoj čitalnici.

Dno 14. augusta na vođor bio jo u čit- taonikom vrtu glasbeni koncert u slavu gostovih, bratje čoske. Svrhno jo tu prilžno mnogo i gostovih i domaćih, a bilo bi još više, da se nian mnogi ozlovo- jili prodajnjega časa sa poslužbom po- služničkih gostioniceah. Igrah jo vojnička glasba. Odmah poslje prvih odigranih ko- madah počelo jo obćinsvo zahtijavati, da so slavnski komadi zaigraju. Kad jo to zahtijavaje sva jačo bilo, oglasio jo tajnik odbora izlata, trgovac g. Pitarde, da su oblasti zabranile igranje slavnskih komadah. Tko, što, kako, jali to moguće, pitalo se jedan drugoga. Neht su se po- pitali kod svjetnika policoje g. Vidica, obućuna otvillno i kod komandera policije u paradi obućuna. Ovi su njim odgovorili, da o toj zabrani nisan oznajva. Popitalo so kod glasa-kapelnika i zapovjednjega otvornika, prosilo jih, da igraju kod slavns- kih komad, al su oni odgovorili, da no sradau, da njim je propovjed izravno od namjestništva došla. Kako da opravdani taj noćuvoni postupak? Kako da ga opravdaš, imenito kad pomisliš, da so igraju avokojaki talijanski komadi kod sva- danstvih talijanskih, njomački kod njomač- kih? Du so zabranili jedan ih drugi komad, u ime božje, promda jih nepoznanu, koje bi se moglo zabraniti.

Al nijedan slavnski komad kod sla- vnske svečanosti, to jo prevet. Glasba

Majko! Bog jo milostiv, on će po- moći, plakala jednica. — Majko! ja ću oženiti Maru, 1000 jed- nog dana Mato š. svojoj starici majci. — Jadna sinko, zar si atulio? Ti moj jedino, da oženiš onu aramatnion? Ta ko- liko to lipih i poštenih glavah očekuju! — Majko! moram, svajsto me grize, — Vi znato, da sam ja bio onaj, koji sam u nesretnom pjanom stanju prodložio onu pogubnu okladu, sbog koje jo Ivan zngla- vio. — Ja sam, majko, s toga najveći kri- vac Ivanove smrti, a po tom i Marino smatote. — Htjeo sam, majko, da vam tu namjeru već davno oditujm, nu bojah se, akoprem me svajsto neprostanto grizla, kad sam gledao, koliko jedna djevojka trpi. — Nesret' nio! pak što ćeš ti tudje diete hraniti? — Majko! čuo sam, da jo diete bol- sino. — Ah, proklete vino, što učinil! kad jo tako, neka te, nesretni sine, Bog blago- slovi! Uzmi ju za ženu. — Učam čana izn poroda umro Mari diete, a dva mjeseca za tim postanu Maro i Ivanovo žonom. Eto jo neko vrijeme go- voranje i svakojakog klepetanja zlih jo- zikah, ali malo po malo utiša se sva. — Nu, nian dugo zajedno živjeli. — Poslije Ivanove smrti doživjela jo Maro mnogi gorli čas, koji joj nomilo podkapnao zdra- vlje. — Šramota prod ljudini, a zatim ne- prestana predbacivanja majko, grizla ja za

PODLISTAK.

Nesretna oklada.

(Čitela iz pučkog života. Napisao F. Hlamski.)

(Konae.)

Već no manjka niti toliko, koliko bi odnrali čovjek mog dobaciti kamon i barka će oto dohvatiti kraj.

Maro još uvijek veselo pjeva, a iza pjevanja šali so i smije kao nikad tako. — E, znam ja, odakle Mari toliko veselo- lje, dođa lukavo jedan od mornara, zirkajuć na Maru. —

Ajde, pogodite! prihvatite veselo Maro. Jer već valjda vidite, gdje vam so vaš mili Ivo s kraja podemjehuju. —

Nisto pogodilo, jer do sada ne vidim nikoga, do moga brata i vaše ženo. Zar se vi ženi ne veselito? —

Čemu bih joj se vosolio, kad mi jo već davno dođijala! Da sam znao prije, što znam sada, ne bih se sjegurno bio sa ženskim vragom nikad bratimio. — Nije lagan, tko jo rekao, da jo na svietu toliko ala, koliko jo ženah. —

Govorite vi što vas volja, ipak var- jo vaša Kato draga. —

Dā, kao luk odium. —

Trebalo je već paziti, da barka pro- vom no poljubi kraj. Mornar zašuti, a

Maro podje dolje izpod provo, da sakupi robu. —

Ne kaži joj odmah što so dogodilo, rekooše ženo Marinu bratu, koji jo bled i žalostan na vultu stajao. —

Kazati ću joj, kad dođemo kući. — Tako će biti najbolje. —

Barka poavo pristano uz kraj. — Anto, Marin brat, skoči odmah na nju, sa- kupi sestrinu robu to podje na kraj, no rekav ni rieči. —

Anto, čekaj! povikno Maro, koja jo još nešto tražila po barki. —

Podjooše zajedno. Mari činila so bra- tova mučaljivost vrlo čudnovatom i posvo noobidnom. — Pogledav mu još bolje u lice, to vidoo ono toli žalostno i blido, odmah joj neka orna slutnja obavije sree. —

Ante! nosim ti klobuk, počo Maro, da prekino šutnju. —

Vidio sam ga. — Da li ti so dopada? —

Dā. — Što ti je, Anto, da si tako žalostan? To nije tvoj običaj. —

Ništa. — Saznati ćeš, kad dođemo kući. —

Maro se nije usudila dalje pitati. Razne misli kolalo joj u taj čas po glavi, na nijedna od njih nije joj mogla razja- sniti stvari. — Čudnim joj so takođerj vi- dilo, što ju svatko, tko bi ih susreo, no- kuć tužno, svedljivo pogleda. —

Eto ih napokon kod kuće. Vrata za-

tvorena! Anto ih otvori, podje u kuću, a Maro za njim. —

Što jo to? P Majka se naslonila na svojoj postolju, pokrila lice progaoom, to plačo i joen kao nikad tako. —

Majko! Zašto plačeš? upita bozaj- ljivo Maro. —

Jadna kćerko! Što ćeš sada? —

Majko! što jo? brzno Maro u plač i sjedno uz majku. —

Kćerko mojal Ivanu ti noima. Za dvie litre vina izgubio život. —

Ah! zavapi tužno djevojka i srali se boz sviošti na majku. —

Ante! u pomoć! zađujo se glas sda- jajuće majke. —

Mnogo su s nesretnicom imali posla, dok so jo opet k sobi povratila. Kad so prvešto razbratla, tad ne bijahu plaču kraja niti konać. — Nije joj bilo toliko niti do Ivana, koliko joj bijaše do grane smratote, koja jo tada bila tekur u za- metku. —

Osam mjeseci poslije Ivanove smrti rodi Maro kopo mužko dčdo. — Vajno rugla i bruko, koja jo nastala sbog to- gnu po gradu! — Svo grekulno na jednu djo- vojku, svi jezici htjeli, da ju riečima ra- zappu! —

Majci joj bilo, da iz kože skoči. O Maro moja, o smratote moja! Kuda sreća, da te jedna ni rodila nisam! Da ti jo živ otac, jad bi ga izjeo!

ajalo je do daklo svirati talijanske, njemačke, mađarske, francuske, engleske, mađarske turske i porzijske komade, snim slavonskih ne, u državi po vedni svojih etno novinskih slavonskoj i Gnjov nastojao se u ugostiti tim, da se jo zapjevao slavonsko pjesmo i tomu pjovanju pjevalsko glasno: „Živio“ i „na zdar.“ Neznamo koliko je to ugodno bilo ređenog gospodi polijaćim dinovnikom, osim kojih došlo je koncertu u više, kako kažu, dotoktival. Svaka nisu toga zabravili.

Sljedeći dan, 15. augusta o 8. uri prije podna odvezli su se gostoviti domaćih s njimi parobrodom „Luoifer“ u „Miramar“, tu najmiliju uspomenu pokojnoga nadvojvode Maksimilijana. Mnogo gostovih vozilo se jo prvi put po moru. Svi su do divili divnomu „Divi so moru,“ gdje su vodili kazali dvorane i razine odajio, kipove, pokućstvo, oružje, službož so kod dotičnoga opisivajući izključivo njemačkim jezikom. Mi dvojimo, da li to čine, kad njim dođu Talijani, bilo pojedinoi bilo u skupinai, da li se nalimo onako strogo drže njemačkoga jezika.

Poslije jedno uro po podno pošlo jo bankot i svrško prema dotrvtko. Što gostovani što domaćih napunila so jo prostrana dioničica dvorana, u kojoj su bila četiri reda stolova od vrha do dna i jedan red na prednji. Nadzračno započeo jo predsjednik dionice g. Polić Hrvatalkim jezikom nadzračiv Nj. Vollaust-u comru i kralju. Svi prisutni su so digli uzviknuli trokrotni tko „Živio, tko u a zdar, tko slava.“ Išli gospodin predsjednik nadzračivo jo isa toga u poduljom govornu gostovom, gospodjom i gospodjom i gospodi, opozajhu, kako su u kraljevici i Primorju bili prihvaćeni pozvati njašu, i naglašujući, da su traćakni Slavonski i Hrvatski bili namihliti podastiti jli po svojih stihah, al da ni toga svoga ilau mogli izvesti; udinili su koliko su mogli i smjeli; mogli njim so jo svo zabraniti, ali ljubavi do izjavnost braćo, toga so njim nije moglo sjepoviti. Komandno jo pristatno umolilo, da vrate su u svoje zavlaže, kažu svojim zomjakom, da i na obnaki jadranskoga mora za dšaki slaveni narod vruea sreda bilu. Zdravica bila jo burno pogradoana. Na nju jo odgovorio dšakiim jezikom predsjednik izlotnoga odbora odvjetnik g. Dr. Smausa, izjavljajući, kako on i njegovi drugovi uvidjaju u kojim potezimačnim so Slaveni u Primorju moraju boriti, bratod šlj na dalnju uztrajnu stvarnu borbu, zahvaljujući na dotokn i nadzračivjući njim. Živo i ošbitno odobravavnu zdravicu potvrditi su gostoviti kildud: at žijon bratek Slavonski u Chorvati.

G. Bunc, katalacni slavonskim jezikom kažu jo dšaki narod ilano u svih jezikovih slavnihi mudovah, kastošjo jli lmu i danu, tako da so po njih mogli svjotako narode ubrajati, nadzračivju dšakiim gospodjom, kojim se lma dšaki narod najviše zahvaliti za svoju slavu, za svoj napredak. Kezno kaznovana i ilopo izgovorioia nadzračivo bila jo oduševljeno primljeno. Svatsko jo nastojalo približiti prisutnim gospodjom, da kneno se njim. Redaktor Politiki g. Srb bi, čim jo ustao, oduševljeno pozdravivjao i njegov dšaki odludan govor, izišćudi pravu, koja u monarhiji imamo i kako jli doseći, bio jo živo odobran. G.

srđec, kao otrovno zmjio. Kad jo postala Matovom ženom, bila se doduše ponošto amirinta, ali zamotkat bolosti ipak so nije posvo ugrušiti mogao.

— Dodjo prvja Josen, a Mero u krovot. — Čutlja jo u prsima neodoljivu bol; vidjela ju, da joj spas neima. —

Mihl Matol roćo jednog dana avomu mužu. — Da ono lani nije Ivan za dvio litre vina izgubio život, ne bi ti sadn uz meno toki nesrotan bio, a no bih valjda niti ja sada ovako trpjela. — Nu, valjda bijaše sudjono! —

Mero, oprosti! Ja sam svemu kriv. Nisi ti, Matol nego vino. —

Neko si zimeke vedori opot mogao vidjeti, kako kroz maleni prozor crkvice sv. Ivana slabo tatra svijtlo. Usred crkvice, med četiri dasko, ležala jo nepomično mlada, blijeda, ukročena žena — ležala jo vrtjaćegresotnica Mero.

To jo vedori opot blicdi mjesoc brodio stariim svojim putom, opet se u onom kutu groblja crnila strašna ona silka, al no bijaše momka, da za dvio litre vina dodjo onamo i odnese križ.

U našom graditu noima više Mico nit njozino krđemo. Mici so nasmitjala sreća, to se udala za velikog, ilopog gospodina. S njim podjo u svijet, gdje jo valjda već postala majkom maleno Mitko!

F. Nazdravio jo u poduljom slavenakom govornu izlotnomu odboru, imonito pak predsjedniku. Zdravica bila jo najviševalnjo pogradoana. Svčanik g. Ehart nadzračivo jo dšaki dobromu slavenakomu narodu, medju kojim su čosi nekolliko tako krasnihi danah probavili, da jli nikad zaboraviti nećo.

Njegovi zomljaci u zdravicu živahnimi „na zdar Slavnacim“ popratili; g. Spinčić, oduševljeno pozdravivjao i praćen u govoru hrvatskoga a predgovorom dšakiim, izrazio jo čuto svojo radosti gledajuć silnovo i čderi slavnoga dšakoga naroda na obnaki jadranskoga mora, izlatacni vozai naroda dšoslovenskoga i hrvatsko-slavonskoga, njihovo istovjetno tožnje i zajedničko probitko, nazdravi nosiocem javnoga mnjenja imonito prisutnim urednikom; g. Polić oznanio jo, da mu jo predsjednik odbora dšakoga izružio za družstvo „Sv. Cirila i Metoda“ 155 for., koje su snaravno plemonte gospodjo Najrajtorova i Trnjazora. Ta vijest uzela so jo u zaljavno seju na znanjo, a kad so jo zastupnik g. N. Abargoz pošlije odlujoga govora na danu u lmo družtva zahvalio, avatko jo nastojalo, da kneno sa prisutnom gospodjom Najrajtorovom, koja jo u svojoj akcionosti opožnala, da nezasižući toliko hvala, da jo udinila, što jo mogla u kratko vrijeme. To isto jo rekla i odbornik predsjednik družtva sv. Cirila i Metoda gospodjo Kallator, kad njim so jo na danu u lmo odbora zahvalila, i pridodala, da nodo niti u buduno no to družtvo zaboravit. Još jo nadzračivo podpredsjednik hrvatskoga Sokola g. Karli prazdko: Sokoli, po kojoga primorju su so ustrojila sokolstva družtva najprlje u Hrvatskoj, pak u Kranjskoj i komandno u Tratu. Na ilopu zdravicu odzdravio jo član prakckoga Sokola spomenuti g. Petrdio. Zdravicu odzdravivjao bilo mu povrudono sa živahnimi „na zdar“ i „Živio“ kllot.

I tim bi bankot, održavan u dšakodioničkoj dvorani, pod krovom, svrškot. U dvorani bio jo došako odmah od početka svjvatnik polioje g. Vidie u jednotvornjoj civilnoj odšodi. Na pitanju, postavljeno mu od ugledno osobe, da li jo tu kao privatnu ili službena osoba, odgovorio, da službona. Na to jo izazao, rekavši, da do dvoranu izpravazili, ako mu so nudozovolli, da bude prisutan u dvoranu kad so bude nadzračivao. Šotno so po bašli, tko dšakovo, uzvazao jo u ovu svaki put kad jo govorilo. Joli so tako dli kod bankotah talijanskih; joli so tako niti onda radil, kad se dajo bankot u slavu Democias ili koga drugoga Talijana iz kraljevina talijanske? . . . To mi neznamu.

Valjda odmah čim jo bankot svrško odputio so jo lmi g. svjvatnik u Sv. Ivanu. Tu, medju dšakiim slavenakim narodom, opromao so jo krasni dodok. Napravio so jo u svatoluak na napisom „dobro došli dšaki brate“. Blizu slavlona po širokaj ravneli vrhale mu zastavo slavenaku i monarhijna, a na jednoj strani ilazala se jo tribuna. Sve to mu napravili Svotolovaci i Svotolovacki iz svojega angustija, da dostojno, po svojih stihah, dočekać dšaki bratju. Al i u tom bili su zapredeni. Voć prije obavjestilo so jo predsjednika dšakotno u Tratu, da so zabranjujo svaki govor i svatko pjovanje u Sv. Ivanu. A malo prije ugo so gostoviti lmalni tamo dođi, dno jo ređoni g. svjvatnik skidati zastavo, i to po dšeknehi nekakvih, jer odnevalji nisu ga htjeli poslušati; takva da jo zapovjedio dobio. Mi znamo, da so u gradovih Primorja kiti razine prostorje, kad dolaze u njo bud družtva, bud skupine ljudih iz drugih gradovah, da so tu govori u jedno i drugo strano, da so tu pjeva u jedno i drugo strano, da so tu svira u jedno i druge strano, da se daklo svegatojuga nezabranjuje. To biva izmudju tajjanahil gradovah; a dogodilo so jo po svoje prilici i toga istoga dana, kad jo skup ljudih išno parobrodom iz Trata u Pulu pak na Rieku, daklo iz jedno u drugo polu monarhije.

To zapreke, pak skoro uzšlićilo neovriomo, stjeralo jo gostove i domaće u gostionu „all Aurora“ (k zvezditi), u dugu dvoranu, koja so jo lip dubikom napunila. Krotak jo bio tu boravak, al jo na svo prisutno neizbrisiv utisak udinio. Svatsko jo htjeo dati oduska svojomu gjevaju s jedno i svojoj radosti s druge strano. Domaće, svotivanska glasni zagraila jo uz carovku „Hej Slavnac“, „Oj dom jo moj“, „Naprej zastava Slave“, „Oj Banovci“. Pjesako i klicaju ni konca ni kraja. Navredno pjesmo so jo skupno, s najvećim oduševljenjem i pjevalo; a pjevao se jo takodjer izvadak iz hrvatske opere „Zrinac“ „U boj“. Iz stotina i stotina grla razucgali so glasovi:

Živi živi doli slavni život ču vjekoma
Zalud ponor preti pakla zalud vatra groma.

I to jo taj slavni narod
Mod Slavoni dom jo moj.
Naprej zastava Slave
No boj junačka kri.
Hrdju samo smrt uplaši,
No Slavnica, doder naši!

Za domovinu
Mrlot kolika slast
Prot dušmaninu!
Mora, on mora pasti!

Izmedju sviranja i pjovanja došlo su svotivanske djevotjice i djevotjice, njih hnr dvadeset, obučone u narodnoj, vednuo kiojoj nošnji, sa travog narodnih zastavah, nosob svaka u svom krilu kitićah ovioh. Predvoć jih jo urednik „Našo Sloge“ g. Mandić u lmo njihovo pozdravio gostove dšakiim jezikom naglašujući, kako su to došele, nedužno i čiste, kastošjo jo njihovo odšlo, djevotjice žolilo ljepio pndistiti svoji sestra i bratru sa sljovora, al njim jo to zabranjeno bilo, pakako ono žolo pokazati svoju ljubav tim, da jli okito evioedom. Bio jo krasan, do suzah ganjavući prizor, kad su ono, prirodnjem djevotjdom pjevoštu, podavalo kitico ovloha prisutnim gostovim, imonito pako predsjedniku izlotnoga odbora g. dru. Smausu i dšakitj gospodjo Najrajtorovoj, k kojaj so jo nastojalo približiti svatka djevotjka i koja jo došla ocl rukoviet ovloha. Zahvalio so jo svim Svotivancem zgodnimi riodim g. dr. Smausa, a djevotjkanom gospodjo Najrajtorova. Iznenadjenja i vidiľivo ganuta, pregovori svom svojom ljubovivoštju i svojim zvankim glasom po prilici ovako: Premilo sestvo! Mi Slaveni smo miran narod; ni nudoimo nikad porokati na tuđin, al moramo si svatvati i obraniti svojo. Na Vas jo onobito, noitre Slavnice, da so ovdje na jugu anova i udvrti narodnost slavonaku, jer Vi ste ono, koje lmo usatiti u njeknu dšodja areu slomo ljubavi do domovine. U to lmo, zahvaljujuć Vam na ljubavi, koja ste nam pokazalo, ja Vas dmi uradivajjo pozdravim. Na to zagradi uradobni: Živio i na zdar, u modju omlalnih i djevotjko uzimljju dšaki i udaraju jo omi govornice, da tiko potvrdo njosku ried. Još su govorili oduševljeno dšokim Svotivancim, gg. Čokli Neđovic i dšokim gospodjem Kobalova, poznata hrvatska produktivjaćia i domoljubic, a svrha svih trih govorah bila jo zahvala za poštoć gjevornoj bratji i sestram.

Na to štlo jo skoro razstanać uz gronkic „Živio, na zdar, slava“, to uz utekajućo rukah i dšakodionio ljubiojso. Krotak jo bio to aatankaj, al ardnad, ganutivjo do suzah, tako da jo ni svo udinio utisak, kojega nudo imkad zaboraviti.

Još so jo nastalo na skupo kod vedoro, tko ovdje tko ondu, dok so nisu, premili gostoviti praćoni domaćini počeli ukravatli na parobrod „Luoifer“. Kad so jo lali odpućeno, pgedlo so jo kienta „na zdar“ slavnac „Čohom i „Štantno ocont“ a odgovaralo s parobroda „Živio! Slavonski i Hrvatski“, to su ti kliekji štavljeni ljudy ondu, kad jo već parobrod zaplovio.

Na svrši nemožeimo, da nepužimo još ovo. Udostiel izlata plitili su za parobrod družtva Lloyd svaki blizu 3 for. To jo oardnja stona za put u Mijetko i natrag, u osi su morali perabiti sve protator i najgore an parobrodu. Mialmo, da bjaše bar 300 učestnikah, to jo Lloyd dobio blizu 1000 for. Istih danah išno jo parobrod iz Trata u Pulu (put kao do Mijetaka) i iz Pulah na Rieku; tu jo i izlotal činio; i za sve to platio so jo 700 for. Tu su so vozili Talijani. Zar so nije moglo za Čoho dva parobroda uzeti 1 A da, još i na jednom tužili su so, da su s njimi nepostupa uljudno. Lloyd dobiva subvoneiju od vlado.

Pogled po svietu.

Trat, dno 17. agusta.

Austro-Ugarska: Sutra slavi Njeg. Veličanstvo Fran Josip I. svoj rodjendan u krugu svoje visoke obitelji. Taj dogodjaj pobudjuje varda u srdcih vjernih narodah austro-ugarske monarhije najjolnija čuvstvu napram vitežkomu caru i kralju, kojega srđec bje jednakom ljubavi za sve narode i plemena njegove prostrano države.

U političkom svietu noimade ovaj par skoro nikakve novosti. Ljetna spariva potjerala jo diplomate u sjenici i kupalište, gdje uživaju zasluženi i nezaluzeni mir.

Poslionićjo vrijeme razpravljalo so opet u slavenskom svietu, nubi li se u

carovinskom vieću ustrojio. posebni slavonski klub. Staroćaski listovi protive so tomu jer da bi se tim razidko ćaski klub na carvinskom vieću, to da bi se morali česi odreći autonomističkoga programa.

Ministar prosvjeto dr. Gautsch imali so kod razprave budućeg proraćuna vrlo tožak položaj, što no si ga jo sam stvorio poznatom naredbom g ukinjutju učelju srednjih školah. Čosko i poljska novino pišu vrlo odlučno proti ministru naglašujući, da nećo moći nijedan slavenski zastupnik glasovati za proraćun takovomu ministru. Njemački konservativni listovi odobravaju spomenutu naredbu izrazujući želju, da bi se još gimnazijah ukinjulo, to samostanske gimnazije bolje polazio.

Dno 12. t. m. obavili so obćinški izbori u gradu Spljotu. Narodna stranka pobojdila je sjajno izabra 30 hrvatskih zastupnikah, dočim nije mogla talijanska stranka protrurati više od 6 svojih pristatuh.

Dno 1. septembra sastati so se hrvatski sabor, da razpravi proraćun i nekoje vladins zakonako osnov.

Srbija: Dno 14. t. m. bijašo u Biogradu svečano proslavljien rodjendan kraljovica Aleksandra. Grad bijašo svečano okičon, a službi božjoj u dvorstoj orkivi prisustvovala jo kraljica, ministri i dvorjanstvo.

Bugarska: Knez Ferdinand Koburški pripisao jo 15 t. m. u Trnovu, gdje bijašo silnim mnoštvom naroda dočekan. Knez jo položio prisogu na bugarski ustav. Kako so glasa, odvratiti so knoz što treba za sastav novoga ministarstva istom kad pripisja u Snfju. U Trnovi izdao jo knoz proklamciju na bugarski narod, u kojoj kaže, da so zahvaljujo bugarskomu narodu na pvojenju, da si jo bugarski narod stvorio simpativjo čitavo (!) Europe, to da se nada, da ga mu poći za rukom usrediti bugarski narod.

Rusija: Razine novino nagovioštaju, da čo knoz Ferdinand idi caru Aleksandru u smatć pošto znado, da bi mu bila uzaludna sva borba proti Rusiji. On se nada, da će skloniti ruzku vlado, da ga priznado bugarskim knozom.

Francuska: U francuskih političkih krugovih pobudjuje odlazak princa Koburga u Bugarsku ozbiljnu bojazan pogledom na to, kako li će Rusija zauzeti napram njomu stanovje. Napetost izmedju Francusko i Englezke popustila je posljedno vrijeme dobruho.

Italija: Poslije porveza, što no su ga pretrpilo talijanske čoto u Masavi, viknušo jednoglasno talijanski časopisi, parlament i vojničstvo, da se mora pokoriti Abisince. Sada, reć bi, da njim so je vruea kev ohladila jer traže naćin kako bi u miru sa Abisinci živili.

Nad grohom mnogoćastnog gosp. popa **PETRA ĐORČIĆA**, revnog župnika Baćanskog, preminulog na 2 kolovoza 1887.

SONET*
I Tebe vajmol! Petro, maš diko
Pol' iznonda izmod nas nestado,
I Tob' nar' kruta, naga smrt ukrado —
— Razvijli stado Tvoje svokolik!

Za Tobom plače malo i voliko,
Baćanskog puka četiri bijjade
Jer bez svog dobrog župnika ostado
Kom' bijašo kano milom oću vikć,

Kć pravi mudrac bezgoljubnog zvanja
Mukotrp brćine nosaće svog zvanja
Dok pado slrvan s težkih nepogoda.
Ne razum' zraba tužan od Ti ovili,
Župnicć dragi! oćol' brcuo mivil
Nek' pokoj viedni Bog Ti duš'i poda!

* Donosimo gornji sonet kano ljubani oćlok baćanskih župljanoh za nezaboraviti župnikac, Op. Urad.

Franina i Jurina.

Fr. Pliš mi iz Lindara, da ča tamo Mato i Lojka odprta kačin
Jur. Aj bi boljo, da odpra kotao pak da grodu nutar.

Fr. Brižan Cuder jo. I doblil va Brtoniglo pakaport.
Jur. A za kamo?
Fr. Treboda za Kastav.
Jur. Ča mu sa kvoant.

Različite viesti.

Rodjendan. Njegov. Velikimstva Franu Jošipa I. Sutra, dne 18. t. m. slaviti do naš promislivosti ocaar i kraja svj rodjendan, to ča se bor dvojbo tam radosnimo prigodom svi vjerni austrijski narodi utodi vriedom molitvom k Svovljiomu, da pidioti ovaj sveti blagoslov okrunjeni glavni, Franu Jošipu I. Kao svako godlno talco do zalieta i sada naš narod praslavliti po svojih najbojlijh silah rodjendan svoga proslasnoga vladara i gospodarca, kojga naša Svovljski nazivlj još mnogo godlinih nu sreću austrijskih narodah.

† Niko III. Iz Krka primitimo jučer opet žalostnu vlost, da jo dne 10. t. m. od kapl umro volod. G. Niko III. župnik u Dubašnici na otaku Krku.
I tako naprođu skoro nijedan dno, aa nam nomila smrt nepokosi po koju novu žrtvu.

Očekujući od naših krdkih prijateljah, da nas pobliže obavlesto o životu, radu i sineti dostojta svodnika i rodoljubi G. Illid, klišimo nu iz dna razničana srdca: Vjodni Ti pokoj plemeniča dušo!

† Voačav Štulo, česki pleao i propošt kapitula vrbogradskoga, umro jo dne 8. t. m. u Pragu u 73 godini života. Pokoljiti jo pokazao veđ za mlada žvjo uđevotvovanjo za česku knjižovnost, u kojoj se dāma spominjo kao radnik, kojomu jo bio im i arco na pravom mjestu. Najpono jo vrlo mloano, a osobito se izliknue na političkom polju, to aa kao urednik „Pozera“, lista, koji jo vodio opozitju proti Schmorlingovu absolutizmu, knažen zatvorom od dva mjeseca.

U svojoj opornici ajtlo ne jo potkoljni raznih narodnih, crkvenih i dobrovotvornih zavodah. Njegov sprovod bitjašo voličnastven. Košt njegovo podivaju na starodavnom „Vysehrad“ uz mnogo drugo česko volikano. Vjodni mu pokoj!

Iz Pazina nam pišu, da jo dne 10. tok. mjeseca gosp. Manzano opet prouzoe upravi ondašnjega c. kr. kapetanata nakon što jo 10 mjeseci bio radi bolosti na dopustu.

Delavska škola u Kastvu. Dne 14. agusta završila se jo školska godina na delavskoj školi u Kastvu, koja obstoji tok dvio godlno.

Radosno javljamo, da sa naprodikom mladeži svaki može biti podpuno zadovoljan.

Poglavita jo stvar u takovih školah risanje ili dieenje, a u toj se nauci svi mladići, koji više, koji manje, baš izvratno napredovali. To ča nam potvrditi svatko, bilo prostoručno bilo geometrične.

Modju pokuši bila jo izložena jedna kuća seljačka, pak jedna bolje ruke i napokon jedan gospodski dvorac (villa). Učeniči su izradjivali i male prorađune o potrebnom materijalu i trošku.

Tako jo opet bilo izloženo po nekoliko obrazcah iz mehanike i stolarske struka.

Osobito jo u oči pala jedna vodonu (dirin) naslikana od mladoga Sinčića-Hroniča; koj jo uz Lavricića-Cernova pokazno pomajbolji napredak.

Licpi i vrlo praktični bijah i pismeni: sastavei taktodjer pokazani aa uvid; dostatni i napredak u njemačkom jeziku.

Pronda podučavanje trajo redovito svaki dan, mora se čerjvak upravu vese-

liti kad vidi, koliko su lopo točno i čisto izvadene risanje, uz nauku od samo dvio godlno.

Hvala za posvo dobar napredak idu u prvom redu ravnajućeg učitelja g. Palace i pomoćnog učitelja g. Vlaha, koji sigurno nisu štediti truda, da stvar podjo dobro.

Da jo pučanstvu osobito omilila ta škola, dokazom jo to, što su gore rečnoga dana mnogi došli vidjeti risarstvo radnja i čuti izpit, modju kojimi izvan Kastavščino g. Bačić iz Poljanah, gg. N. A. Poschloht i V. Tomičić posjednici i g. dr. M. Laginja narodni zastupnik iz Voleskoga.

Ovaj posljednji član junto u školskom odбору, pohvalio jo djecu aa napredku, predočio jim buduđu korist od nauke, proporočio, da i nadalje kađgod bude lazno, napređuju u nauci, i da se dobro vridaju, a lavi danas sutra budu štogod mogli, naka se spamat, da su drugi za njih radili, pak neka i ovi budu do pomoći, da se mladiji svijet lude mogno čemu priuđiti.

Školu jo do konca godlno pohadjalo avaki danjih 20, od tih 1 jo iz Drago Moščočica, 12 iz Poljanah Voprindičih, 2 iz Voleskoga, ostali su iz Kastavščino.

Ufati aa jo od razboritosti puika namu u Kastavščini, da nođo zapustiti tako skolatu i volikim troškom ustanovljenu školu, nego, da ča svo više pošljati u nju svoje sinove.

A koji likao moža, dobro bi učinio, da i po tih godlno polnai u nju.

Iz Gradščina pišu nam poučkomu g. n. U sradu dne 8. tok. m. zahvalo se u etanu volod. g. Iv. Gabrićiću po prilici trideset onobah, da miloga svoga prijatelja g. Jošipa Gradščina, koji se jo on dan iz Gradščina od svoga studa dželjo, pozlativo, da mu liknue svatan put, da ga oprio i gred novomu studu u Pisanu povedu. — Volod. g. župnik pogostio vili — kao što aa obišno znade. Uzav rlođ spominuo valiko zaslugu, koje al jo kroz vrijeme službovanja Pro Jožo u Gradščinu stakao, kull na vjorakom toll na javnom polju, gdje so jo u svakoj prigodi pokazao kao pravi apoštol, koji sv svoj vjoro gorljivo zna ljubiti i svoj narod. Koliko jo ga narod ljubio, jasno pokazuje molbenica, koju su župnjani biskupskom ordinarijatu poslali, oda bi jim ga u Gradščinu pustio.

No žalost njihova molba noli ušli. Na razliku stali svom mljeniku Gradščini, Lindarov i Plišan narodna davorjio orit, to uz gromko kllko: žlvjo Pro-Jožo, dala so družba na put za Pisanu, gdje so opet nakon milom Pro-Joža otvara široko polje u apoštolskom djelovanju.

Iz gradščinih razvalnih klišimo ti prijatelj i dobroćudtstvu: u Bogom i svetom put, a Vam Plišancom nu novaj stodovalni zavidiemo.

Iz Treviža pišu nam koncom Julja. Na koncu školske godlno opnja so aa leu svakog djaka noko neoblišna vomoje, jor nu sa približno vrijeme, da se maliko odmor i da svojim roditeljima uvjesta uspjeh svojeg godišnjeg truda. Na žalost u našom Trevižu malo nam jo djaka, koji bi školu poludjili i roditeljom te radosne viesti domadali, a tomu — no mi nam najviše krivi. Da dušo nagovara naš volod. naš g. župnik noprostano da djecu u školu šaljemo, ali, na žalost, mnogi roditelji njihov svajet nođe da slušaju, dapađo, znaju mi noki odgovarat: što treba nam seljokom školu, ta nođemo našu djecu ni u opozvo ni u odvjetniko dati; mi djecu trebamo, da nam blago pnae u to nam više nego škola korigi. Koliko su nepromisljeni orvalci odgovori, to svaki pamotan đorjak lako uvidja. Ipak svaki se zna diti onim, toll mužskog koi ženkog spola, koji knjigom u ruci pod službom božjom štijaju i pjevaju pjesmo aa čast Bogu, dođem svi oni, koji nođe da slušaju g. župnika, moraju kroz to vrijeme kao čui u crkvi stati. No krivimo daklo drugoga onda kad so zbog našeg noznanstva u noprilici nadjemo, veđ krivimo sobe, što niemo štjeti poslušati one, koji eu nam za našu korist otišanski i prijateljških savjetaoh davali. Dajmo daklo zauzimmo se, da se naša djeca u školi što više izobrazo, pak čemo tim koristiti sobi i njima, pa radi toga našo blngo nođe izginuti.

Jedan obćinar

Iz Tinjana pišu nam 15. t. m. Obćinski izbori imali bi se obaviti u ovaj obćini ove jeseni počto izide sudsčujuemu zastupstvu rok mjeseca septembra. Nadamo se, da ča naša politička oblast nalazišti obćinskoj upravi, da so aa vrijeme lično nstave, pravilno izprave to obćinarom na arid izlože, i da so bude u obće zakon što tođnije vrsio.

Tako nođo biti tužbah ni pritužbah pa pobjedio kod izbora Potar ili Pavao.

Mrax na obraz. Porođki listić doneša u jednom od poslednjih brojevah po jednom: goričkom židovskom čauplusu vlost, da jo g. Dr. A. Gregorić, profesoru u sjonomištu u Gorici a vlioga mjesta naloženo, da se nosimjo padati u narodnu politiku, jor da se to noslažo a „njegovim zvanjom.“

— Ako jo to istina — pišu goričko-židovski i poročko-liberalni (!) listovi — „nad bi moglo to služiti kao primjer političkim i crkvenim oblastim u Istri i Dalmaciji, gdje no Calogora (sic!) Mandlić i slinici daju povoda tolikim smutnjam a često i krvavim prizorom.“

Tako krasni ti drugovi! A što jo aa svomu istino?

Prof. Gregorić bio jo suradnikom slovenskoga lista „Sodo“ u Gorici. U zadnjem broju toga lista izjavlja g. profesor, da nije dobio od nikoga nikakvo opomono a kamo li prigoda, da so kani suradništva kod „Sodo.“ Na to da sa ga sklonili slavdom drugi razlozi. Goriški židovski list ovu izjavu kano izpravak na prvajnu vlost, al poročki „šoprlija“, koja jo lažljvu vlost protiskalila, štiti o izpravku. Eto, takovi su vam ti naši liberalci. Oraniti, oklovetat đorjeka, ubiti ga moralno, a kad so taj brani, štiti li opravdanu, noubzirat se više na nj. I to su tobož pošteni, pravodni i liberalni novinari! Niemo nazivlje takovo plakaro „Revolyver-novinarije“, a u tom nolažo.

Što so lito smutnjali i krvavih prizorah, koje izjavljaju u Dalmaciji to Istri Calogora (!?) (Ml poznamo u Dalmaciji biskupa toga imena, nu ništo urednika.) i Mandlić, to poročamo židovsko-liberalni (!?) biskupom, da ča ti ajihovi Calogora i Mandlić i nadalje izjavljati umišljeno smutnje i krvavu prizore, to da ča kod toga najgore prođi gorička židovka i poročki baba.

Političko puko i crkveno oblastel imalo bi odmah poslušati „uzrolov“ vnap; to dopromiti Calogora, Mandlić i drugovo njim — ako no u Abrahamovo kralje, a ono bar u ejonu visokih koparskih ili gradščinih zidinali.

Eh! ti do dobri Bog dno kozl bar lakt repa, al bi gorička „štator“ i poročki „kabin“ „svietom grdo potrosali“!

Iz Trstena (Dalmacije), pišu nam: Nekoliko jo godina prošlo što jo poznati kod dubrovackog biskupskog ordinarijata gospodini orleivou Sv. Mihovila Arkangjela zatvorilo i onom prigodom adulo sobom u Dubrovnik svođovu silku, krasni svjetlojni glasovitova Tofljana, volovažna avlota i riadkoće našeg kotara. Od onog vremena narod vapu, da mu so povratu, što nu so jo neprevodno oduzelo; aa njegovo željo nobiljan još nelikno. Obratili smo so Prvobiskupskom ordinarijatu u Zadru, oda bi so on pobrinuo, da nam se svetinja naša povratu; no odgovora još nelikno. Ako nam so ova stvar što skorije no rješi biti čemo tuđu prišljou obnaviti so av. Stojala u Rиму, pak čemo onda krejšta i o predjedništvu svečeničko skupštino spoment.

Trstencjanin

Merkur, hrvatsko trgovničko društvo u Zagrebu, obaviti ča posvotu i proslavu posvoto svoga burja. Ka dno 8 septembra 1887. uz vrlo obilat program i uz sudjelovanje 15 raznih zagrebačkih društvali.

Dne 1. septembra na vedor listi ča sonerada kumi; dne 8 u 10 satih pontifikalcu misa, u 1 sat banket u 4 sata koncert kod kojega sudjeluje, osim podpuno voljaško glesbo i pjevačka družtva „Kolo“, „Sloga“ i „Svoboda“.

Peddesetgodišnjica spisateljskoga rada Navorina Trstenjaka. Braća nam Slovenci naliknišo praslaviti peddesetgodišnjicu rada zaslužnoga im pisca i vrloga muža, Navorina Trstenjaka, kojemu so glas razvistranjo i van granicah njegovo demovino. U tu svrhu izdao jo svečanostni odbor i pripisano nam na objelodanjonje sledodoi proglas:

Rokajki!
Dno 4. septembra t. l. obhajal bode proč. gospod župnik Davorin Trstenjak u Staromrgrju pri Slovenjogradu peddesetletnjo svojega pisateljskoga djelovanja in soledomčetletnjo svoje starosti.
Ima vrloga moža zaslevo jo daleč čez mojo ožjo in širjo našo demovino, znano jo vsemu učonomu svetu.
Da dostojno praznujemo ta dcn, bodi nam sveta in prijetna dolžnost.
Slovenzi! dana Vam jo prilika, da očitno dokažeto spovstovanje in hvalisnost katere gojite do slavljenca, ki je priboril sobi in naređu svojemu čast in slavo. Majke Slovenijo sin ostal ji je zveat in naklonjen; toroj ginovto zaslužu, da ga slovenski narod ljubi in časti!
Udoločito so, mili rokajki, to slavnosti; pridite u velikem številu, da svot viči,

kako ve centi mali slovenski rod svojo volikano.

Podpisani odbor prosil tođaj van ona slavna družtva in častito posamozniko, ki so željo udoločiti slavnosti, da so blngovoljno proj ko prej, najdalje pa do 25. agusta 1887 pismeno oglasti pri g. J. Parsky-ju, tovarnaru u Slovenjogradu, tor pristaviti, hođejo-li udoločiti se banketa, naračiti si pronošišča in aa sedča na vozni. Voziti so bodo treba čo Spodnjega Dravbrga ob koroškoj železnici in od tam z vozovi onno uro daleč u Slovenjogradu. Prav žoloti bi bilo, da bi posebno slavna družtva naznanila vlak in čas prihoda.

Ob dveh popoldno bude banket u g. Gttnther-jovi gostilni — ouvert po i gl.; — po banketu aa narodna veselica pod milla nobom s petjem, gođbo in govori.

Vprašanjo, zadovnjača Torstonjakovo slavnost in brzakovaj naj so pošljajo g. J. Parsky-ju ali pa g. L. Kopas-u privatnemu uradniku u Slovenjogradu.

Na evidejno tođaj! Bog in Slovenci!
V Slovenjogradu, začetkom avgusta.
Slavnostni odbor.

Ogromna bačva. Ovih jo dana u podrum tvornice kampanjon M. Millorovo u Eltvilju postavljena bačva od 1880 hektolitrah, što jo načisto neki bačvar u Sachsenhausen u Reingau. Nađinjona jo od slavenskih džica, što aa u Ugarskoj bilo narđeno.

Neuku nauka.

Nov način ugotavljanja ljiljaba da jo uvao parliki pukar Th. Mourichard, po kojemu od jednako množna brnaša dobiva na 100% više ljiljaba, koji ipak nije ništa manjo dobar i hraniv. To liva tako, da so často gotovi vedom, u kojof so jo vario žlako. I vedu, koja do radili raduše često, obični so u vrlođi ili roletu ad željanje živa stanovnja množna žitka, pa so luda avradu vedu, dok zakupi, i ostali so kipod najviše i ml. Po tom nu taj naš stoji u tom, da so za tasto mjesto žitno vedu uzima gustu vedu poput ravropljena ljiljaba. Za 100 kg. vede da treba i lit. žitka, daklako onakova, kalcova jo brnašo, od kojega do so kruti pak. Onaj varoni žitak podajo so domadoj životnjači za hranu.

Dobro bi bilo pokušati omako raditi u domaćem gospodarstvu.

Dobrovotjni prinosi za Dolencov spomnik.

Nadalje pripisaše sledodoča gg.:		
St. „Ljubljanski Sokol“	for.	20.—
Jošk Dovčak, župan Tolmin	„	10.—
A. Gledočnik Ljubljani	„	5.—
Iv. Gruntar notar Legatec	„	5.—
lg. Dejak c. kr. pomorski nadporučnik Benzoč	„	5.—
Dr. J. Hroščevac Slov.-Gradec	„	5.—
Ant. Siborna, Trst	„	3.—
Ant. Motlika Klance	„	2.—
Ant. Valončič Opčina	„	2.—
Milja Lavrončič Trst	„	2.—
J. Urbanija Dunaj prvi obrokl	„	2.—
Gđm. Justina Micholl Trst	„	1.—
Juraj Pangore c. kr. inspektor	„	—50
atraž Trst	„	—50
Niko Pačalič Brčko	„	—50
Franjo Kustolic Trst	„	4.—
Ivan Valončič Trst	„	3.—
Dr. Vlad. Gledočnik Trst	„	2.—
Ivan Kanobel Trst	„	2.—
P. Plego Trst	„	2.—
M. Janjur Trst	„	2.—
Lav. Čvetnić Dunaj za prvi drugi obrokl	„	2.—
Matiija Šoci kontrolor Trst	„	10.—
Prof. Vjek. Spiničič Kopar	„	10.—
Dr. V. Grabišič Trst	„	10.—
Eugen Vilhar Kalo	„	10.—
Jošip Rendelj Trst	„	5.—
Prof. Simon Rutar Spljet	„	5.—
Dr. Andrej Stanger Trst	„	5.—
J. Bovičič Padrag	„	5.—
Ivan Herbar Ljubljana	„	5.—
Jak. Porhac Trst	„	3.—
Al. Domicelj Zagorjo	„	3.—
Dr. Pavlić Zagorje	„	2.—
Jos. Primo Zagorje	„	2.—
Karl Dolc Trst	„	2.—
Dr. D. Vitozić državni poslanec Kerk	„	20.—
Andr. Einspieler Celovec	„	10.—
Ježo Živec posavnik Skopo	„	5.—
Dr. Matu i D. Trnavašič Kerk	„	5.—
Dr. Fran Volarić Kerk	„	3.—
Dr. Niko Fabianič Kerk	„	2.—
Isa Šilc, trgovac Trst	„	2.—
Pa zadjom izkazu	„	585.—
U kupno	for.	700.—

Zahvaljuju se aa primljenih milodarh, proporoča so za dalnjo prinosu. U Trstu, 8. agusta 1887. A. Truden, blagajnik.

Dopisnica urodništva.
 Og. dopisnikom iz Lindara, Lanšiča, Po-
 rešćine itd. Izvolite se usprotiviti do budućega
 broja.

Dopisniku iz Berna. Vašoj želji nemožemo
 zadovoljiti, jer je ono osobni napadaj. Da sta
 nam zdravo!

Dopisnica uprave.

Prispjelaša predplata op. 10-17. t. m. alla-
 doća gg.: M. S. Malinaka f. 3 - J. S. Pula
 for. 2. - A. L. Topolovne f. 250. - I. T.
 Topolovne i for. - P. P. Sv. Vital 60 nvd.
 - A. P. Beškovišćina i for. - J. B. Lanšiča
 for. 2.

Lutrijski brojevi

dne 13. augusta.					
Trst	0	10	85	85	30
Lino	76	31	66	42	72
Buda	89	9	74	42	63

dne 17. augusta.					
Prag	44	00	33	24	7
Lavov	43	58	82	60	09
Hermannstadt	60	28	73	83	03
Innsbruck	13	63	48	28	10

Neka gospodja, pišuće o dra Libora elixiru
 za živec, kaže medju ostalim: Štovani gospo-
 dino! Moram Vam javiti, da je Vaš elixir iz-
 vrsan, t. n. oću propustiti svakom živčano
 bolesnomu najtopliše preporučiti. Očim se
 odvraćam i zadovoljnijom, jer su mi svu
 žalost i mnutosť prošlo. Gospodja Gärtnor,
 Oberhausen, Rgh. Düsseldorf.

Br. 24

Oglas.

Školska godina 1887/8 otvara se na
 ovoj o. kr. pripravnici za učiteljska dne
 10. septembra t. g.

Prilivši može su ustmeno ili pismeno
 podijeliti do 15. septembra t. g. Kao
 niho prilivno može su učitati u obzir.

Uvjeti primanja su:

a.) bolestan život i zdravstvena nepo-
 rodnost;

b.) primjorano predznanje, kakovo pruža
 pučka škola, osobito u djetinjstvu, planju i
 računanju.

Sirovašni mladici i djevojke, koji na-
 vrše do početka školske godine 14. godinu
 mogu uz dobar napredak dobiti državnu
 podporu 50 for. i stupiti buduću godinu
 na o. k. učiteljsko. Odpušten do 3 mje-
 saca može podložiti zomajsko školsko
 vieće.

Potanje obavjesti dnjo podpisano.
 Ravnateljstvo o. k. pripravnice učiteljska
 u Kastvu, dne 10. augusta 1887.

POSILANO.

Postavno zavarovani elegantu
BLOCK - KOLEDARJI

ad oglas se spremaju za rokno trgovski
 tvreki itd. na ledolovaju.

Cona voliko manjša
 kakor spolna.
 Pobilje in uzor na sadovanje zastoj in franko.
 Anouren-Expedition MORIZ STERN, Wien, Wallzeile 24.

ZELODCEVA ESENCA
 lekarja Piccoli ja
 v Ljubljani.

rošila me je od nepoprijetljivih muk, koje sam
 trpel valod zelodcevo ubolavilo veliko let;
 vau unetnost in v-ida zdravstvena obupala
 je nad mnogi in gotovo bil bi danas už-
 pokopan, ko bi na našel resline roka v
 tam neprosvjetljivim sredstvu, ki me je re-
 šilo pogubna bolezn!

H. Hermann, dolovodja v tržaškom arzonatu.
 Izdelovalci pošilja je v zabojčkih po
 12 staklenica po gl. 1-30 po poštomu poz-
 vanji. Poštino tpe p. t. narečniki.

V staklenicah po 15 nš. se prodaja v
 Rovinju v lekarani Angelini in Spongia; v
 Pulju Wassermann, Garbinico in Ko-
 dlnis; v Dnjunju Ruki in Bradamante; v
 Kopru Glevarnič in Favento; v Piranu
 gonda in Lioni; v Pasiuni Lioni; v Novom-
 Gradu Tamburini, v Vindavi Patelli, v Po-
 rečju Candulio, v Bujih Bonetti in v večin
 lekaru v Istri, Travi, Primorju, Tirolu, Dal-
 maciji, na Kranjskem, Štajerskem in Ko-
 roštem. 31-60.

SREBRNICO

ozdravlja po najnovješim načinu profesorja
 Wilkasona popochno in stalno.
 Prospekt zastoj.

Karol Kreikenbaum
 13 Braunschweig. 28-52

Na deželo se pošlje na zahtevo cenik se slikami presť poštnice.
Najveća zaloga tovarne pohištvá IGNACIJA KRON iz Dunaja,
 povsod poznane zarad dobrega okusa, dobrote in niskih cen nahaja se v TRSTU. Via del Teatro 1 (Tergestec.
 Izdavalci i odgovorni urednik M. Mandić.
 Tiskara Dolenc.

Natječaj!

Mesto zdravnika za sodnijski okraj Podgrad v
 Istri razpisuje se z letno plaćo **1000 gld.** Zdravnik stancirati mora v
 Podgradu, kjer je sedež okrajni sodnji i drugim uradom, mora imeti svojo
 lokarno in govoriti jedan slovanski jezik.

Nataučniji pogoji leže na ogled v podgradski občinski pisarni.
 Prošnje za to mesto poslati je podpisanom odboru v Podgrad (via
 Horpelje-Kozina) do 10. septembra t. l.

Podgrad, dne 4. avgusta 1887.

Okrajni zdravstveni odbor.

Projletni liek.

Ko najstariji i najjednatiji prosljeni liek
 za mlade i stare, za osvježeno krevi i odpravu
 pokvarona krevi, preporučuju najelavniji ljod-
 niški ka soloti domadi i izumakati, već odavna
 uporabljivane sloveda i mnogoputa sa kolj-
 nami odlikovane

Budimsko

Rákóczy vode

koju dakle posebica preporučati niti neotrebna.
 Ova sa voda dobiva u svojakom stanju u
 svih likarnah i trgovinah sa zdravilnom vodom
 Skladiste u Trstu kod gojn. IVANA GILIA i
 kod vinarinaka zdona 170-20

BIRAOE LOSER.

Teodor Slabanja

si obrar v Gorlet - Via Mo-
 relli br. 17.

so priporoda vedovatiti duhovnički za iz-
 delovanju cerkvenog orodja - namrdj:

Monstranco, kuzetelje, ko-
 lino, oborje, svetilnik,
 svećnik za oltaru, tabo-
 rnaokolno i pred stajone,
 križo na altaru i banovara,
 rollkarve, monstrančco
 all križo za svetilno, ka-
 nonsko tablo, kadilnica o
 kadilim dolinčom, stakle-
 nice za darino vino, step-
 pec, rodnik iz kovina,
 kratno sledo in žlice,
 kotliče za blagoslovljeno
 vodu, krosplinko, pešco

za sv. ošje in popotnico, držala za svodo,
 odlopo pri pijuvijah po najnižim cenit. Tudi
 aa pri njemu stara cerkvena orodja v oganj
 pozlati, popravit, izdati in popravit. Na
 blagoslovljeno vpručanju beda rado voljno od-
 govornik in vauko blago dobro strnjene
 in poštino presť pošlati. Stanj, nepov-
 rabljivo orodja, monaj in kufer jemlje v
 vno. 18-24-20

FILIALE IN TRIESTE

deli i. r. priv.

Stabilimento austr. di Credito
 per Commercio ed Industria.

Vorsamenti in contanti.

Banconote:
 2 1/2% annuo Interesse verso provvisio di 4 giorni
 5/4 : : : : : : : 80 :
 3/4 : : : : : : : : 80 :

Napoleoni:

2 1/2% annuo Interesse verso provvisio di 4 giorni
 3/4 : : : : : : : 8 mesi
 3/4 : : : : : : : 80 :

Banco Giro:

Banconote 2 1/2% sopra qualsiasi somma
 Napoleoni sopra istantanei

Assegni

sopra Vienna, Prag, Pest, Bruna, Troppavia,
 Leopold, Fiume nonchè su Agrata, Arad, Rol-
 zano, Graz, Hermannstadt, Innsbruck, Kla-
 gowfurt, Lutibana, Salisburgo - franco spora.

Acquisti e Vendite

di valori, diviso o incasso coupons 1/2%, provvig

Antecipazioni

sopra Warrants in contanti, Interesse da con-
 ventrali.
 Modano apertura di arnillo a
 Londra o Parigi 1/2% provvig.

per 3 mesi.
 Valori 5 1/2% Interesto annuo sino l'im-
 porto di 1000 per importi suppe-
 riori da convenirsi.

Depositi in Custodia.

Si accettano in custodia varieti di valore, monete
 di oro e d'argento busionate osv. oro oca. in
 condizionali da convenirsi.

Trieste, Marzo 1886 24-48-24

KLINIKA

za spolne in kušod-
 čava bolaviti, nastoje
 okuženja i celostrejn
 možka slabosti, polijevja, křudo vno.
 moždno postojlo, puđanje krvi, zabije
 vodu, in za vobolzi melurija, srebra
 in živocu. Tudi pismeno po najnovjšem
 znanstvenom postojanju z nekolicinim
 sredstvi 68-48-164

O. Stronzel,

specijalni zdravnik Lindau am Bodensee

Na svakom komadu je razvidna ošna po broju

1887. Pomladna sezona 1887.

KAPUTI	for. 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20,	asnaa svilni	for. 27, 32.
ODJELO	for. 15, 18, 20, 22, 23, 24, 25, 28,		85, 88,
JANKE	iz došanje vno sa prudikom u svili bojah	for. 25	
asnaa svilni			for. 30
GARSKE jankce	su preluci for. 22, 24, 26, 28, 30,	asnaa svilni	for. 35, 38
KAPUTI	za putovanja, nepromočljivi for. 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 35		
HAVELOKI,	nepromočljivi for.		11, 13, 15, 20
KAPUTI	za lov for.		7, 9, 10, 12, 15, 18, 20, 24
KAPUTI	za pisarnu for.		7, 8, 9, 10
SPALNI kaputi	fr. 8, 10, 11, 13, 15, 18, 20, 24, 26, 28, 30, 35		
	pravi turski sa svilom		55, 65
GORNJI kaputi	za došće for.		5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14
ODJELO	za dedko for. for.	4 1/2,	5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14
LIVREJE	i vsakojake odjeće za gospodu i dječiu	uz veoma nisku stalnu cijenu	
kod			

SKLADIŠTE
crkvenih stvari

Marije Cosulich i Adele Demarechi
 naslednice Katerine Garusa
 Trst, Via nuova br. 1.
 Pohiljko su carino presť. 10-8

BRZA I SIGURNA POMOC
 za 15-7

bolesti želudca i n-ezina posljedica.

OPRANA ZDRAVLJA

oviel gotovo o izdvanju i poznatijem pro-
 bane, jer ova je glavna poznata zdravila, to koje
 zdravstvom tak dječivani zdravstvu. Najbolji
 i najvažniji lijek za urušiti probavu, primjerano
 mlađanje krevi i odstraniti nekadrova žastice
 krevi jost već odavna poznati i objavljeni

DR. ROSA ŽIVOTNI BALSAM.

Prilodan je od anfolija, n-ezinski naj-
 kriepijih esencijah; i kizamo in ozničko kano
 najgurna pomoc kod neuravne probave,
 kod odvajanja, nasmajanja, bijunaja, kod bo-
 loti u žlici i želudca, kuzidnanom krevi,
 prepunjenom želudca, kod naralo krevi, ne-
 porodih, ženkih bolestih, kod bolaviti u krevi,
 kuzidnanija i melancolija (malid slabu
 probavu); on odživljuje svu (jehatitno) pro-
 bavu, štiti krevi u dobiva bolno izlozovnu
 žetu i srazljuje. Uvalud ova izvrsna vna-
 toati, postaje jo sjegurnu i jednaki domaci lijek
 a radi toga avuda jo poznat.

Staklenica 50 nvd. dve staklenice i for.

Na žušto pohvalnih pismamah, lahko svaki
 pročita. Svoja sa na frankizna pisma na sve
 stranice uz poznate iznate.

OPOMENA.

Da se izbježno izbjegniju nepoznanje svakoga, da
 ja avudu skitlanica, jo i najvažnija i najvažnija
 pomeni pričinoma i u izbornu karticu svodu. Na
 svaku stranu napis je, tova životni balsam in iokarno
 ni oznamiti ozn. In. P. Praga, Prag 6867 u izbornu
 izdavanju, nasmajanja i zdravstvu jo isto kao, da n-e
 dova izo se sa kuzidnanom n-ezom i kuzidnanom
 znakom paralizirano.

P R A V I

Dra. Rosa životni balsam

dobiva sa svaku
 u glavnom skitlanicu
B. FRAGRERA
 izborna skitlanica
 Prag, br. 205-3

I u Trstu u sledaštih ljekarnah:
G. Foraboschi, Ed. pl. Let-
tenburg, P. Prendini, G.lov.
Skopezynski, Ant. Sutlina
I Karlo Zanetti.

Sva ljekarna i veća trgovina sa nite-
 rijalnom robom u Austro-Ugarskoj, imaju
 skitlanicu toga životnoga balsama.

Tamo se također dobije kroz ti-
 sudu zahvalnih pismama priznato

PRAŽKO DOMAĆE MAZILU,
 sigurno sredstvo protiv upali, ranam i
 otoklini.

Upotrebi je su, ako se ženam prel upalo in
 kod avulio otoklini erva u pravi i značajni izostaj.
 narska (trava) kozi, rožnoliznava oca, kuzidnan
 upalo u koljenih, rukah i ledjili, protiv pozu
 kod nasmajnja sa vili, protiv tekudno znanu sa pomaji
 u obće an svakom mjestu tela, vrsniji n-ezinski i
 sve upalo, nasmajanja, svitvene žestdi u kuzidnan
 vrsniji, gdje je bilo sigurno i veče led balsam
 sa svaku u veče boli, to izliti u najkrasne vno.

Skitlanice se dobivaju po 25 i 35 nvd.

Opomena!

Jer so prazko univer-
 zalno in in od veče
 stranah pa veče, upo-
 stojan svaku, da er-
 tvo po pravno propisu
 samo kod mene prel-
 vojlo i nasmajanja, erudu nastu za upotrebu na
 prilivno i kuzidnan i davat je kuzidni i kuzidni
 ljudem ko-... koji nabi predočeno kuzidnan znakom.

Balsam za zube

Po mnogih pokazih polozno sa ovaj
 balsam kano najbolju sredstvo; on odstrani
 najvažnost in sa po njem zadobije opus juri
 izgubljeni slab i. stakl-nica i for. a. v.

Na svakom komadu je razvidna ošna po broju